čtvrtletník ledňáčka „jendy a ferdy“

aneb perličky z naší školičky

Mateřská škola Hýskov **1/2024**

Vážení a milí Hýskováci,

zdraví Vás ledňáčci Jenda a Ferda. Pravidelný čtenář již ví, že pokud jsme tu my dva, s námi jsou tu i perličky a novinky z naší mateřinky. Jaro už je v plném proudu, ale ve vzpomínkách se vrátíme do času předvánočního.

Ještě, než začal nadělovat Ježíšek, nadělovali jsme MY DVA. Třináctý prosincový den nejeden hýskovák zavítal na zahradu MŠ U Statku, aby se mu dostalo LEDŇÁČKOVY VÁNOČNÍ NADÍLKY. A že to byla nadílka vskutku štědrá, veselá a tak trochu i dojemná. Já už Vás nebudu dále napínat a prozradím Vám, že ve skutečnosti jsme nenadělovali my, ale naši malí svěřenci. Vystoupili před všemi přítomnými zcela bez ostychu, jak největší profesionálové. Závěrem si všichni společně zazpívali koledy. Své taneční kreace předvedli také členové kroužku Moderní tanečky. Vánoční atmosféru dotvářela osvětlená zahrada, vonící svařák, čaj, vánočka a cukroví. Rovněž si každý návštěvník mohl vybrat upomínkový předmět na vánočním jarmarku. Jsme moc rádi, že naše pozvání přijala paní starostka a místostarostka. I díky nim byla účast veliká a potlesk ještě větší.

Než se děti rozutekly na vánoční prázdniny, užily si tradiční adventní atmosféru ve školce. Pečení perníčků, vyzkoušely si vánoční zvyky a vrcholem byla vánoční nadílka v jednotlivých třídách. „Jendo, nezapomeň na pyžamovou párty!“. „Neboj, Ferdo, na to se nedá zapomenout.“ To Vám byl báječný den, všichni přišli v pyžamech, koukalo se na pohádky a baštili se dobroty. Neskutečná pohodička. To jsme krásně vymysleli, a navíc jsme si to společně všichni náramně užili. A že nám ta pyžama slušela!

Perličky vánoční:

Po mikulášské nadílce se paní učitelka ptá dětí na jejich dojmy:
Rozálie, které jsou dva roky: „Já znám také jednoho anděla."
Paní učitelka: „A jakého?"
Rozálie: „Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla."

Při nácviku písně Vánoce, Vánoce přicházejí Max reaguje na slova písně: „Paní učitelko, já nejsem žádný MINIMAX."
Paní učitelka: „Ano, Maxíku, nejsi, ty jsi takový náš MAXIMAX."

Paní učitelka: „Kdo žije v Betlémě?"
Děti: „Josef a Marietta."

Poslední den před vánočními prázdninami:
Maxík: „Paní učitelko, já musím dnes domů po obědě, já mám pro mámu diamanty."

Vánoční období se uzavřelo připomenutím tradice Tří králů. Děti si vyrobily koruny a zdramatizovaly tříkrálový příběh. Den 6. ledna letos vyšel na sobotu, tak abychom přiložili křídlo k dílu i my, připravili jsme pro hýskovské děti „Tříkrálovou stezku" vedenou obcí.

Kdo ji prošel a splnil všechny úkoly, našel truhlu s překvapením.

Perličky:

Dramatizace tříkrálového příběhu: „
Sofinka: „Já budu hrát BACHTAZARA."

Paní učitelka: „Děti, jak se jmenují Tři králové?"
Holčička: „To si nepamatuji, ale královna je Péťa." (poznámka redakce: ředitelka MŠ)

Zima v živočišné říši - to je naše oblíbené téma. Je potřeba sdělit, jak to máme MY ZVÍŘATA v tomto ročním období těžké. Máme hlad a je nám zima, brrrr... My dva už tedy hlad nemáme, o nás je pěkně postaráno, díky skvělé kuchyni a našim kuchařinkám. Ale chtěli jsme upozornit na ostatní zvířata, co žijí ve volné přírodě. Proto jsme dětem pozvali do školky pana Pavliše, který toho o zvířatech ví mnoho. Dozvěděli jsme se, co zvířata v zimě dělají, jedí a také jak zvířatům můžeme pomáhat. Tímto panu Pavlišovi děkujeme za rozšíření našich vědomostí a cenné rady.

Perlička:

Pan Pavliš: „Kde si myslíte, děti, že můžeme vidět kunu?"
Tonda: „U nás doma."

U zvířat ještě zůstaneme, tentokrát to bude s kulturou. Hudební program „Projdeme se po ZOO" a další podařená akce. Vytvořila se nám zde školková kapela a téměř stohlasý sbor, který byl slyšet možná až v Nižboru.

A zvířata do třetice, koho by nezajímali dinosauři a doba pravěku? Kdo by nechtěl vědět, jak to tenkrát opravdu bylo? My ano a s námi ještě kupa zvídavých dětí, co se do obou budov školky vejde. Tak jsme my PTÁCI oslovili RAKA. Že nerozumíte? Paleontologa Štěpána Raka, který za námi přijel s programem nazvaným „Děti žerou dinosaury, aneb povídání o dinosaurech pro mláďata z mateřských škol".

A že jsme měli zobáky dokořán, co vše jsme se dozvěděli a nebyli je schopni zavřít. Zvlášť, když nám pan Rak ukázal přehlídku pravých dinosauřích modelů a fosilií z doby pravěku.

Únor, to je měsíc masopustních veselic, karnevalů, tance a dobrého jídla. Samá zábava, a to všechny obyvatele školky moc baví. Masopustní období bylo zahájeno již počátkem února. Naši svěřenci si připomněli význam a znaky masopustu, vyrobili si masky, papírové koláče a jitrničky. Ale papíru se nikdo z nás nenají. Proto se ze školkáčků stali kuchaři a pekaři. Zadělali těsta a z nich vytvořili a nazdobili opravdové koláče. Naše kuchařinky pak už jen hlídaly, aby se v peci nespálily. No a my je snědli, dobrá dělba práce, co říkáte? Ne, legrace, zbylo na všechny. A že se dětem povedly! Pak už jen zbývalo vyzdobit třídy, aby v nich mohl na TUČNÝ ČTVRTEK vypuknout KARNEVAL. Spousta dobrot, lahodných moků, originálních masek, dobré nálady, tance a zpěvu. To vše zažil ten, kdo tu byl. Dokonce proběhla i promenáda masek na červeném koberci.

Je tu třináctý únorový den a již třetí ročník masopustního průvodu obcí. Co se osvědčí nemá se měnit, tak jsme zachovali tradici a opět si děti nasadili zvířecí masky a členky naší agentury se převlékly za pěkné maškary. V čele s medvědem za zvuku muziky a zpěvu se vydal masopustní průvod předem oznámenou trasou. Někdo se jen zvědavě koukal z okna a jiný průvod přivítal před svým příbytkem s otevřenou náručí. Tomu se zazpívalo a zatančilo. Maškary byly za svůj předvedený výkon odměněny koledou. Proto byla součástí průvodu i selka s nůší. Její úkol byl jasný, snažit se nůši co nejvíce naplnit. To se jí povedlo hned dvakrát. Od prvního nákladu jí pomohl školník Vašík, kterého jsme cestou náhodou potkali. Za milé přijetí a koledu pro děti děkujeme paní Kalvodové, restauraci U Bóny, zaměstnancům obchodu COOP, panu Fischerovi Gril U MĚ, paní Neumannové, společnosti SPOJMAT a Obecnímu úřadu Hýskov. U Spojmatu a Obecního úřadu se průvod zdržel déle. Pro účastníky bylo připravené opravdové pohoštění, klobásky, koláčky... Mňam! V této fázi průvodu jsme s Ferdou opustili svá stanoviště a přidali se k průvodu. I když původní plán byl, že z nás žádné maškary nebudou. Přiznáváme se, pro kus „žvance" se nedalo odolat. Tímto považujeme masopustní období za uzavřené a začíná doba postní. To jsem na nás zvědavý, jak to až do Velikonoc vydržíme.

Hned následující den se celá školka zahalila do růžové barvy. Uspořádali jsme SRDÍČKOVÝ DEN. Vstupenkou bylo alespoň kousek růžového oblečení. Opět jsme pro děti připravili soutěže, vyrobili si přáníčka pro někoho z lásky. Před školkami vyrostl STROM LÁSKY, na kterém byla přáníčka zavěšena. Při odchodu ze školky si každý ze stromu utrhl to své, aby ho mohl následně darovat. Zřejmě se nám podařilo některé dospěláky dojmout. Zahlédli jsme s Ferdou nějakou tu slzičku, protože jsme měli ze svých stanovišť na Stromy lásky pěkný výhled.

Počátkem března předškolní děti již podruhé tento školní rok navštívily základní školu. Letěli jsme s Ferdou s nimi, chtěli jsme vidět prvňáčky, naše loňské předškoláky. Ti vyrostli a co už toho umí! Máme z nich radost. Navíc pro nás měli připravený program, každý prvňák si vybral jednoho školkáčka a společně plnili úkoly na několika stanovištích. My jsme je zase naučili říkanku s pohybem a písničku. A protože děti ve škole už umí číst, každý školkáček věnoval svému prvňákovi vlastnoručně vyrobenou záložku do knihy. My jsme od školáků dostali na památku ptáčka na kolíčku. Opět to bylo milé, vstřícné setkání, které si velmi rádi zopakujeme v průběhu května. Vážíme si této krásné spolupráce mezi mateřskou a základní školou. Poděkování patří paní ředitelce Štětkové, paní zástupkyni Bednářové, paní učitelce Jonášové.

Naši předškoláci se po prázdninách usadí do školních lavic. Snažíme se o to, aby tento přechod byl pro ně co nejjednodušší. Přeci jenom je to jedna z nejdůležitějších životních etap každého malého človíčka. Návštěvy ve škole mají být ukázkou toho, že škola není žádný strašák, že je to vlastně hra, při které se toho dá hodně naučit. Škola tak navazuje na to, co my tady započneme. Někdy mají dospěláci z nástupu svých ratolestí do školy větší obavy než samotní předškoláci. Abychom jejich obavy rozptýlili, uspořádali jsme pro rodiče předškolních dětí individuální konzultace. Na nich mohli nahlédnout do portfolia svého dítěte, prohlédnout si školní test zralosti a veškeré práce za celé působení dětí ve školce. Myslíme, že jsme snad udělali vše pro to, aby naši předškoláci s úsměvem vykročili k zápisu do 1.třídy. Přejeme jim hodně štěstí.

Na základě výsledků z průběhu hloubkové kontroly České školní inspekce, ta proběhla v říjnu 2023, jsme byli osloveni, zda by se naše MŠ nepodílela na 2. odborném panelu Předškolní vzdělávání v datech. Ten se konal dne 18. 3. 2024 na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Celý tento den probíhalo živé vysílání z naší MŠ a stalo se tak součástí tohoto odborného panelu, kterého se přímo účastnila naše paní ředitelka a její zástupkyně.

Měsíc březen je nejen o příchodu jara, ale je také měsícem knih. Děti si nosí své oblíbené knihy do školky, následně je jim z nich předčítáno. Dramatizují se pohádky, například O Koblížkovi nebo O perníkové chaloupce. Děti si samy vyráběly rekvizity.

Perníková chaloupka se obzvlášť povedla. V rámci celoměsíčního projektu KNIHA JE MŮJ KAMARÁD děti z MŠ U Statku navštívily místní knihovnu na obecním úřadě. Exkurzi v rodném domě Františka Nepila si nenechaly ujít děti z MŠ Družstevní.

Starší děti měly na konec března domluvenou návštěvu v dětském oddělení knihovny v Berouně, kde pro ně byl připravený program „Poprvé v knihovně". Také nás čekalo loučení se zimou a další naše tradiční akce VYNÁŠENÍ MORANY.

V březnu jsme ještě stihli Ponožkový týden a samozřejmě přípravu na svátky jara: Velikonoce. I tento rok vyjedeme na Školku v přírodě do námi oblíbeného Sport hotelu Barborka v Hluboké nad Vltavou. Tentokrát nás čeká Honba za pirátským pokladem. Na konec dubna pro Vás máme naplánované čarodějnické překvapení. O tom všem Vám napíšeme příště, to jsme do uzávěrky nestihli prožít.

Ještě nám dovolte Vás pozvat na **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, který se bude konat ve čtvrtek 2. 5. od 15:00**. V tento den si můžete prohlédnout prostory obou budov školky, získáte veškeré potřebné informace k zápisu a dokumentaci, která je vyžadována k přijímacímu řízení. Také se seznámíte s celým našim týmem. Po prohlídce školek Vás společně s dětmi srdečně zveme na zahradu MŠ U Statku, kde si společně s námi můžete opéct špekáčky. Hned následující **úterý 7. 5. se uskuteční prezenční ZÁPIS - přijímací řízení do MŠ od 14:00 do 18:00 v budově MŠ U Statku.**

Aby toho nebylo málo, zapojili jsme se do soutěže MŠ ROKU. O průběhu a výsledcích Vás budeme informovat v dalších vydáních.

Poslední důležité datum a místo konání, které si prosím zapište do svých diářů, je **středa 12. 6. 2024 od 17 hodin v Kulturním domě Hýskov**. To je již jistý termín další naší tradiční akce. Závěrečné vystoupení všech dětí MŠ, rozloučení a šerpování předškoláků. Ale to už jsme na konci školního roku, honem rychle se vrátíme do reality. Chceme Vás závěrem trošku pobavit, takže na poslední straně Ledňáčka najdete spoustu oblíbených perliček.

Perličky z naší školičky:

Paní učitelky v předškolní třídě spolu něco řeší, přistoupí k nim Anetka a vstoupí jim do rozhovoru s otázkou: „Holky, můžu si půjčit lepidlo?“

Ranní kruh, téma MOJE RODINA
Eliška: „Moje maminka se narodila na jiné planetě.“
Paní učitelka udiveně: „Aha, a na jaké?“
Eliška: „Anglické.“

Paní učitelka se ptá holčičky: „Koho máš doma ráda?“
Odpověď holčičky: „DORT.“
Kája: „Já mám rád tatínka, protože mi nařeže zadek.“

Emma: „Paní učitelko, já také piju kafíčko, ale já ho mám s KAKADLEM.“

Paní učitelka: „Kájo, ty sis ulevil, nechceš kakat?“
Kája: „Ne, děkuji.“
Paní učitelka: „Děti, ale já opravdu něco cítím.“
Kája: „Ale já jsem vykoupanej.“

Leontýnka po tom, co kolem ní prošel Dominik:
„Paní učitelko, já jsem viděla Domču a úplně jsem se zbláznila.“

Olík při obědě:
„Hm, paní učitelko, ta kůže je výborná.“ *(poznámka redakce: k obědu byl řízek v trojobalu)*

Kačenka: „Lucko, podívej, mám náplast na koleni. Brácha mi včera omylem uřízl půlku kolene.“

Paní učitelka: „Děti, hezky si ten květák nakrájíme.“
Maxík: „A budeme dávat pozor na kosti.“

Tatínek se ptá Toničky: „Tak co, hrají si s vámi paní učitelky?“
Tonička: „Ony nemají čas, protože počítají, kdo jde po obědě a kdo po spaní.“

Maxík: „Já jsem byl včera celej od krve.“
Paní učitelka: „Co se ti stalo Maxíku?“
Maxík: „Já jsem se rejpal v nose, když jsem kadil.“

Barča: „Paní učitelko, mě vypadl zub.“
Paní učitelka: „Tak ukaž, já ti ho zabalím do ubrousku.“
Barča: „To nemusíš, já jsem s tím počítala a přinesla jsem si na něj zkumavku.“

Dramatizace pohádky O perníkové chaloupce:
Paní učitelka: „Kdo si pamatuje, jak se jmenují děti z pohádky O perníkové chaloupce?“
Děti: „PERNÍČEK a Mařenka.“

Paní učitelka: „Tak co Honzíku, jak hrálo včera Kladno?“
Honzík smutně: „Kladno prohrálo.“
Laurinka ještě smutněji: „A Sparta včera nedala KOP.“

Paní učitelka z Rybek: „Dnes odpoledne k nám přijdou na návštěvu děti z Ledňáčků.“
Barča: „To nemůžou, máme málo židlí.“

Při odchodu Káji domů se jí tatínek ptá: „A kde máš Barbínu?“
Honzík: „Barbína? To je nějaké zvíře?“

Barča: „Paní učitelko, já jsem něco vymyslela.“
Paní učitelka: „A co Barunko?“
Barča: „Smůla, teď mi zrovna došly nápady.“

Anika: „Péťo, chceš něco říct?“
Paní učitelka: „Ano, chci, Aniko.“
Anika: „Musím ti říct, že seš fakt MEGA DOBRÁ.“

Celestýnka po příchodu ráno do třídy:
„Dnes máme k obědu ZAJÍCE.“ *(poznámka redakce: na jídelníčku byl králík na smetaně)*

Emma: „Já tam byla s tatínkem.“
Kája: „Já jsem tam byl taky s tatínkem.“
Emma: „Tak to máme stejné tatínky.“

Ondra ráno vchází do dveří třídy a nepozdraví:
Paní učitelka: „Tak Ondro, co nám řekneš.“
Ondra: „Mě smrdí z pusy, nevyčistil jsem si zuby.“

Nelinka přichází ráno do školky a maminka jí říká:
„Nelinko, co řekneš paní učitelce?“
Nelinka: „Na shledanou.“

A touto perličkou bychom se s Vámi rozloučili. Děkujeme všem, kteří nám pomáhají a fandí. Nejvíce obecnímu úřadu paní starostce a místostarostce. Rodičům, kteří nám do školky nosí sponzorské dárky a pečou dobroty. A Vám, kteří nás čtete. Přejeme Vám krásné jaro a hodně sluníčka. Tak zase příště, loučí se s Vámi

JENDA a FERDA
a všichni
LEDŇÁČKOVI